

דיין איים להתפטר!

גורדה מאיר קיבלה התקפה של היסטריה. ביום החמישי בשבוע ש' עבר, בישיבת לישיבת מסלגת-העבודה, היא איבדה את עשתונותיה, את השליטה על לשונה ואת שיקול-דעתה. הגננת הר לאומיה נאלצה לשאול ביטויים מלשון תגרניות השוק, שעה שיצאה מכליה בגי' דופים והרפות והסירה מעליה את מסיכת הסובלנות והדמוקרטיה.

מה שגרם להשתוללות הזעם של גול-דה, היה הגילוי שנתגלה לה באותה ישי-בה, כי החרם שהיה מוטל על העולם הזה בתקופה החשוכה של שלטון דויד בן-גוריון וחבורת גערייה-חצר שלו, נפרץ; כי העולם הזה יכול לפרסם, כמו כל גוף אורחי אחר, מודעות בתשלום בעיתון ה-

את אורי אבנרי מהכנסת — נתנה דרור ללשונה. היא פתחה בגניפה לעיתון ה- הסתדרות על שאין הוא מפעיל צנזורה לא רק על דיעות אלא גם על מודעות, המשיכה בהתקפה משולחת רסן על ההס-תדרות „שכספיה זורמים למימון סמרטוט מלוכלך ורפש שאינני נוטלת אותו לעולם ליד”.

הגברת ראשיה-ממשלה, שכחה לפתע כי ההסתדרות אינה מוסד פרטי של מפלגתה ואינה מנוהלת עדידי לבדד מסוגו של ישראל ישעיהו. היא התעלמה מהעובדה שכספי ההסתדרות, שכביכול מוזי רמזים „מימון” עיתון זה (ראה „קורא יקר”) אינם הכספים הפר-

ההיסטוריה

שנל גולדה

הסתדרות דבר; וכי חברות הסתדרותיות מסחריות, נוהגות מדי פעם לפרסם מוד-עות מעל עמודי העולם הזה, לצרכיהן המסחריים. גולדה, אכולת השנאה התהומית לעי-תון זה — שהצהירה בשעתו סומבית כי היא מוכנה עלות על באריקות אם רק יתנו לה חוק מתאים בעזרתו תוכל לטלל

טיים שדה ולא של מפלגתה, והם שיוכים, בין השאר, גם לאלפי קוראי „סמרטוט מלוכלך” זה ש' הם חברי הסתדרות נאמנים, מי שלמו מיסים, שנתנו את קולם כי בחירות להסתדרות לרשימת העו-לם הזה — כוח חדש. אולם גם מבלי להתייחס לתפיסותיה

הממלכתיות המסולפות של ראשיה-ממש-לה, נבעה מהתקפתה זו משמעות חמורה ביותר. בפעם הראשונה הכריז ראש ממשלה ישראלי בגלוי כי למעשה מהווים כספי תקציבי ה- פירסום של מוסדות ציבוריים ו- ממלכתיים מעין תשלום שוחד מופווה לעיתונות הישראלית, ו-

שניתן לשלול אותם מאלה שאי-נם הולכים בתלם ואינם מצויינים לפקודותיה של הסכתא הזועמת ועושידיכרה.

הצדקה מוסרית

למציתים

עשרים וארבע שעות קודם להת-פרצות ההיסטרית, ביום הרביעי ב-שבוע שעבר, ניצבה גולדה מאיר על דו-כן הכנסת, ובתפקידה כראשי-ממשלה השי-בה לשאלות של חברי הכנסת. במקרה, בחרה גולדה להשיב באותו יום לשאלתה של ח"כ אורי אבנרי ששאלה עוד לפני ארבעה חודשים.

באותה שאלתה שאל אבנרי את ראש-הממשלה מה הוא הסכום אשר קיבלו, או היו צריכים לקבל העיתונים היומיים, ה-שבועונים וכתבי-העת למיניהם ממודעות ממשלתיות, והאם קיימים שיקולים ומב-חנים לגבי חלוקה זו של תקציב המדינה? גולדה גילתה כי בשנת התקציב 1971/72 היה הסכום שהוקצב למודעות ממסל-תיות בתקציב המדינה הכולל כ-4.5 מיל-יון ל"י. הצהירה גולדה מעל הדרי-כן: „השיקול לפירסום המודעות הוא ענייני ומכוון להבוא התועי-לת המורכבת לציבור.” הסתבר כי הודעה זו לא היתה אלא צביעות חסרת-בושה.

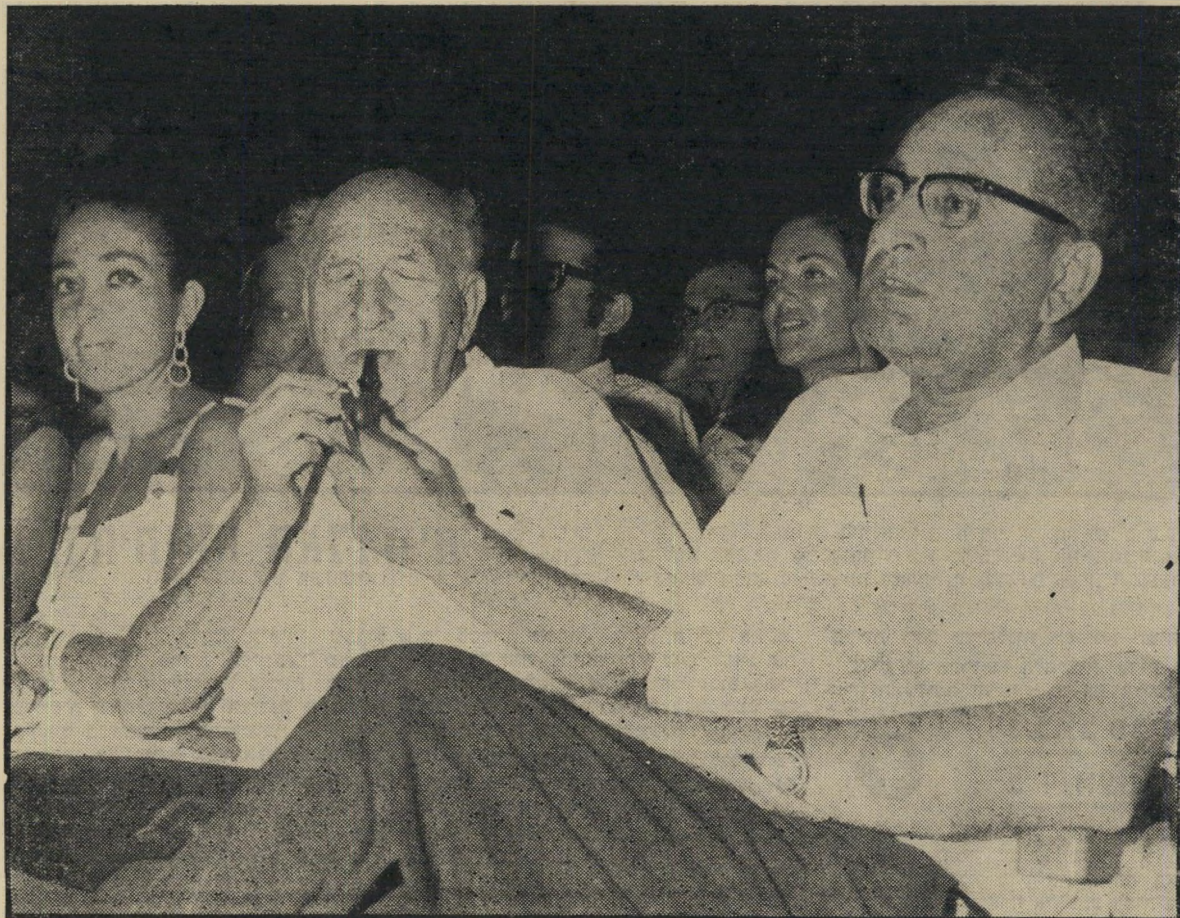
בטרם חלפו 24 שעות מהצהרתה זו, שמה אותה גולדה עצמה ללעג ולקלס, בכך שבמו פיה הזכירה כי שיקולה שלה לגבי פירסום מודעות מכספי הציבור אינו שיקול ענייני, אלא שיקול המכוון עלידי אהבותיה ושנאותיה. במילים אחרות: לפי תפיסת ראשיה-ממשלה תקציב המודעות של מוסדות ממלכתיים וציבוריים נועד להעניק פרס לעיתונים שהם נחמדים. לא רק זאת. בהצדקה המו-סרית שנתנה הגברת ראשיה-ממ-שלה לשיטה של הטלת חרם על עיתונים שאינם לרוחה, ולמניעת מודעות מהם במטרה להפגם, הכי הירה גולדה מאיר כי כל השיטות כשרות ומוכרות בעיניה כדי להי-פל את חופש הדיבור. בכך נתנה למעשה ראש הממשלה גיבוי מוד-סרי ומצפונו למציתים מערכות ה-עיתונים למיניהם.

אין שום הבדל מוסרי בינם לבינה. הי-מטרה היא משותפת. שיטותיה של גולדה הם רק מתוהכמות יותר.

עיתונות בנוסח

בולשביקי

מה שגרם במישרין לאיבוד ה-עשתונות של גולדה מאיר היתה סב-י-רתיאכרס שהועלתה בישיבת לישיבת מסלגת-העבודה, לפיה נעשו פירסומי „פרשת

הח"כ והחתיכה (מ"מ), שהתייצב השבוע בהתנדבות בראש המערכה להצלת ח"כ המערך כיום וח"כ רפ"י לשעבר, מרדכי בן-פורת (מ"מ), כשהוא מאיים להחזיר מלחמה לאגודת-סתרים דמונית, שכביכול ממנת את פירסומי „העולם הזה”. בתמונה נראה בן-פורת במרחק שני כסאות בלבד מאישבע צ'חס.